

Neděle Svatodušní

Mt16,13-20

8.6.2025

Pozdrav:

Počátek náš a pomoc naše je ve jménu Hospodina, Boha našeho,
který učinil nebe i zemi,
který je stálý ve svém věčném slitování
a dílo rukou svých nikdy neopouští.

Introit:

Nasyť nás svým milosrdenstvím hned ráno
a po všechny dny se budeme radovat a plesat.

Píseň: 715

Čtení: J21,15-23

Píseň: 723

Kázání: Mt16,13-20

Vzduch je naplněn očekáváním. Přímo ve vzduchu visí nezodpovězená otázka. Kdo je ten muž z Nazaretu? Kdo je muž chodící po Galileji, Dekapoli, po moři, pouští? Je uzdravující, odpouštějící ve jménu Boha, milovník pochybných existencí, přítel hostin? Kdo jen to je?

Vzduch je naplněn očekáváním, nezodpověděnou otázkou. *Za koho lidé pokládají Syna člověka?* Hovoří Ježíš o sobě, nebo zkouší učedníky ze znalostí knihy Daniel, kde se o Synu člověka mluví?

Učedníci se dovtípí. Ježíš z Nazaretu mluví o sobě. On je ten, jenž vstoupil do řady s Janem Křtitelem, Eliášem, Jeremiášem; i tak to mnohdy tvrdí lidé. Jako by se tímto označením lidé rozpomínali na řadu proroků, kteří dosvědčovali Boží moc v dějinách.

To není špatné, jak lidé vidí Ježíše. To není vůbec špatné. Kdybychom se zeptali dnes, za koho dnešní lidé pokládají Ježíše, pravděpodobně by v odpovědi zazněla úplně jiná odpověď. Pravděpodobně by lidé mluvili něco o léčiteli, učiteli, zakladateli křesťanství, vlastně

nevím. Možná, že by vůbec k Ježíši nepřiradili atributy zařazující jej mezi proroky, mezi ty, jenž dosvědčují Boží úmysly s námi lidmi.

Tentokrát to nebyla tak těžká otázka. Učedníci jen monitorovali mínění zástupů obklopujících Ježíše. Napadá mě otázka. Je církev ztotožnitelná z tehdejšími zástupy? Potom by otázka *„za koho lidé pokládají Syna člověka“* byla zaměřena dovnitř církve.

A za koho mě pokládáte vy? To už je otázka na tělo učedníků. To už je otázka těm, kteří se dali do učení k Ježíši Kristu.

Tak jako i v jiných případech se ujímá slova Šimon Petr. *Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého.* Odpovídá za všechny učedníky. Mohli bychom říct: trefil hřebíček na hlavičku. Není to tak jednoduché. Když toto říká Petr, pojem mesiáš měl v dané době velmi široké spektrum významů. Může to být prorok, král, politický vůdce, vojenský stratég, který zbaví Izrael nadvlády Říma. Co tento termín označuje je právoplatnost, legitimita toho, jenž toto označení nese.

Spojení Mesiáš-Syn Boha živého je vyznání, které vlastně vstoupí v platnost až Ježíšovým ukřižováním. Tehdy se naplno vyjeví podstata Ježíšova Mesiášství. Ježíš, ač mrtvý, bude Bohem živých vzkříšen.

Petrova odpověď Ježíši je zástupnou odpovědí za všechny učedníky. Šimon Jonášův dostává nové jméno. Tak jako Abraham či Jákob, i Petr dostává nové jméno po vyznání mesiášství Ježíše z Nazaretu. Stává se nositelem čehosi, co je nikoli výsadou, ale úkolem.

A já ti pravím, že ty jsi Petr; a na té skále zbuduji svou církev. Předně to, že jsi takto vyznal, Petře, Jakube, Jane Huse, Amosi, Luthere, Calvine, a řada dalších svědků, není tvou zásluhou. Dostal jsi to jako dar shůry. Nebudeš zakladatelem církve. Církev je Kristova. Do společenství církve lidé budou přicházet skrze ty, kteří se stali nejen svědky Božích činů, ale svým vyznáním přemáhali *brány pekel*. Tedy, jestliže se Petr a jeho následovníci budou držet Ježíše jako Mesiáše, Syna Božího, obstojí i vůči peklu.

Jaký úkol podle představ tehdy žijících lidí mají pekelné brány? Vždy, když se otevrou, vyvalí se z nich pohromy, války, lidská zasaženost tím zlým. Tak ani všechny hrůzy, které přijdou, pokud se církev bude držet Ježíše jako Krista, Syna Božího, církev nezničí. Církev je, jak jsem řekla, Ježíše Krista, je v jeho milosrdných rukou.

Dám ti klíče království nebeského. Klíč jako možnostodemknout dveře. Klíč jako možnost, kterou nosím při sobě a vím, že když budu chtít vejít dveřmi, mohu klíč použít. Klíč, který jen odmyká. Nikoli druhým, ale tomu, kdo svým životem vyzná Ježíše Krista, Syna Božího. Petr má ukazovat ke dveřím, do Božího království. Petr svým zvěstováním a svědectvím o Ježíši Kristu odmyká dveře nebeského království, aby lidé mohli vstoupit.

A co odmítneš na zemi, bude odmítnuto v nebi, a co přijmeš na zemi, bude přijato v nebi. Doslova, co svážeš a co rozvážeš. Při svazování se leccos může zašmodrchat. Mohou se vytvořit uzle, které jen těžko dovede někdo rozvázat. A naopak, uzle, které jsou pevné, jak gordický uzel, nepřetínáme, ale trpělivě rozvazujeme. Petr nemá bránit odpuštění, nemá bránit nikomu v cestě do Božího království, které je otevřené všem. Tím, že neodpouštíme, tak někdy zadržujeme odpuštění, které je pro nás přichystané.

Pane, prosíme, dej, abychom dovedli vyznat, že ty jsi Syn Boha živého. Prosíme, přetvářej naše srdce, když těžko dovedeme odpustit svým bližním, ale i lidem v církvi. Pane, prosíme, obnovuj a spravuj svou církev.

Amen.

Píseň: 749

Poslání:

Amen, pravím vám, cokoli odmítnete na zemi, bude odmítnuto v nebi,
a cokoli přijmete na zemi, bude přijato v nebi.

Požehnání:

A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum,
hájití bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši.

Píseň: 426